

Charles Darwin “

Voditelj: Pozdravljeni!

Darwin: Pozdrav!

Voditelj: Kot najbrž že veste, ste izjemno slavna oseba. Zato smo danes tu, da o vas izvemo še kaj novega. Bi kar začeli z vprašanji?

Darwin: Seveda, seveda.

Voditelj: Za začetek, da vas naši poslušalci malo spoznajo, mi povejte nekaj o sebi.

Darwin: Hmmm naj pomislim. Rodil sem se 12. Februarja 1809 v Združenem kraljestvu Velike Britanije in Irske. Imel sem enega brata in štiri sestre. Že kot otrok sem se zelo zanimal za naravo. Bil sem navdušen nad zbiranjem kamnin, živali in rastlin. Ne malokrat pa sem tičal za naravoslovnimi bukvami.

Voditelj: Vidim da se ste imeli v mladih letih prav lepo.

Darwin: No, iz otroštva imam zelo žalosten spomin, saj mi je pri osmih letih umrla mama.

Voditelj: Oh kako tragično! Moje sožalje.

Darwin: Tudi to je del narave. No, kje sem ostal. Aha. Po končani osnovni šoli, sem se pri sedemnajstih odpravil na Edinburško univerzo. Smer medicina. Tam nisem prenesel pogleda na kri, zato sem se po dveh letih šolanja izpisal. Kasneje sem se vpisal na College Univerzo v Cambridgeu. Če povem po pravici, sem se tem malo dolgočasil. Sem pa tam spoznal svojega dobrega prijatelja Johna Henslowa.

Voditelj: Slišal sem, da ste si ogledali velik del sveta. Kam vse ste odpotovali in kaj vse ste opazovali?

Darwin: Ko sem bil star 22 let, sem se vpisal na raziskovalno-geodetsko popotovanje. Moj oče je temu nasprotoval, vendar mi ga je s pomočjo strica uspelo prepričati. Na ladjah mi nikoli ni bilo preveč prijetno. Morske bolezni so me na prvem potovanju kar hudo zdelale. Prva postaja, kjer smo se ustavili, je bil otok Tenerife na Kanarskih otokih. Tam sem zbiral vzorce morskih nevretenčarjev, ter delal zapiske. Na Zelenortskih otokih sem opazoval geološke plasti v uporabi Lyellove teorije o počasnem dviganju in spuščanju površja. V okolici Ria de Janeira sem opazoval ribe ježevke in opisoval kamnine. Tam sem odkril tudi fosilno najdbo izumrlih orjaških sesalcev. V Riu de la Plata sem opazoval predvsem pumo in raznovrstne kolibrije. Na ognjeni zemlji sem popisal pingvine in albatrose. Na zračnih otokih pa sem opisoval nagubano črno vulkansko zemljo, ter zrak oknesnažen z žveplom. Opisal sem tudi srčanje z želvami velikankami in morskimi legvani. Na moj poznejši nauk, je posebej

vplivalo Galapaško otočje, ter tamkajšne različne vrste kljunov ščinkavcev. Ščinovci so si bili med sabo izjemno podobni. Razlikovali so se le v kljunih. Vsak kljun je bil namenjen lovljenju drugega plena. Ker ščinkavci niso imeli plenilcev, so se zelo namnožili, kar je pomenilo, da ni bilo dovolj hrane za vse. Zato so preživeli le tisti z določeno obliko kljuna. Ščinkovci so potrdili mojo teorijo, da se organizmi razvijajo. Ščinkavci so bili primer prilagajanja naravi. Po kratkih postankih smo prispeli v Avstralijo, kjer so me zelo prevzeli vrečarji, predvsem kljunaši in podganji kengeruji. Na kokosovih otokih sem se navdušil nad koralnimi grebeni, raki samotarji ter kokosovim rakom. Tako sem se po petih letih vrnil v Veliko Britanijo. Čez eno leto sem moral za par mesecev spet odpluti v Brazilijo. Najbolj mi je ostal v spominu otok Svete Helene.

Voditelj: Na svojem potovanju in med urejanjem zapiskov, ste prišli do svojih teorij. Kajne?

Darwin: Da, moja glavna teorija je temeljila na tem, da imajo vsa živa bitja skupnega prednika. Kar je močno podprlo dejstvo, da je zemlja stara že milijone let in ne nekaj tisoč, kot je takrat mislila večina ljudi. Tako so imeli organizmi veliko časa, da so se razvijali. Tu je prišla v poštev naravna selekcija.

Voditelj: Pa so vaše teorije sprejeli?

Darwin: Bal sem se, da jih ne bojo. Zato sem z objavo čakal kar dvajset let. Želel sem pridobiti čim več dokazov, ter dobiti vpliv in naklonjenost v naravoslovnih krogih. Ko sem teorije končno objavil, jih je veliko ljudi javno kritiziralo. Mnogo prijateljev pa je podpiralo mojo teorijo.

Voditelj: Kako pa ste svojo teorijo predstavili ostalim?

Darwin: Leta 1842, sem svojo teorijo razširil na 230-stranski esej. Svoje delo sem združil z Alfredom Russlom Wallaceom. Tako sva skupaj objavila članka pod naslovom *On the Tendency of Species to form Varieties; and on the Perpetuation of Varieties and Species by Natural Means of Selection*.

Bil je tako navdušen, da me je spodbudil objaviti teorijo. Zato mi je pustil glavno objavo. Leta 1859 sem izdal knjigo: O izvoru vrst. Postala je prava senzacija. Katoličanom oziroma protestantom, moja knjiga ni bila preveč všeč. Prepričani so bili, da so bila vsa živa bitja ustvarjena in zato nespremenljiva. Zato so se večkrat iz mene javno norčevali in me izobčali. Zaradi mojega slabega zdravja, se sam nisem mogel braniti. Javno zastopanje sem zato prepustil somišljenikom. Do svoje smrti sem izdal še mnogo drugih strokovnih del. Vsa so postopoma sprejeli, saj so bila podkrepjena z mnogimi dokazi. Knjiga: O izvoru vrst, pa je postala temeljno biološko delo, s katerim so bili seznanjeni vsi naravoslovci.

Voditelj: Uau vidim da ste imeli zelo zanimivo življenje. Začeli ste kot majhen otrok navdušen nad zbiranjem kamnov in rastlin, končali pa kot eden izmed najbolj znanih znanstvenikov na svetu. Me pa zanima, ste letos praznovali svoj 211 rojstni dan? To se mi zdi neverjetna starost za človeka.

Darwin: Ne, ne. Umrl sem, ko sem bil star 73 let. 19. Aprila 1882.

Voditelj: Hmmmm zanimivo, da imamo potem danes intervju, kajne?

Darwin: Ja, tudi meni se je to zdelo nekam nenavadno.

Voditelj: Hvala da ste si vzeli čas in nam povedali svojo življensko zgodbo.

Darwin: Ni kaj, se še srečamo v kakšni knjigi. Nasvidenje!

Voditelj: Nasvidenje!